

شده، که ذکر بعضی از آنها در این مقام مناسبت دارد، هر چند بیشتر آنها اختصاصی به روز جمعه ندارد، ولی بجا آوردن آنها در روز جمعه بیشتر فضیلت دارد:

از جمله آنها نماز کامله است که شیخ طوسی، و سید ابن طاووس و شهید و علامه حلی و دیگران به سندهای بسیار و معتبر از امام صادق علیه السلام و ایشان از پدران بزرگوارشان علیهم السلام از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده‌اند که آن حضرت فرمود: «هر کس در روز جمعه پیش از ظهر چهار رکعت نماز بخواند، و در هر رکعت سوره «حمد» را ده مرتبه و هر یک از: «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و «قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ» و «آيَةُ الْكُرْسِيِّ» را ده مرتبه، و به روایت دیگر: «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» و آیه «شَهِدَ اللَّهُ...» [آیه ۱۸ سوره آل عمران] را نیز هر یک ده مرتبه بخواند، و آنگاه که از چهار رکعت فارغ شود، صد مرتبه استغفار کند، و صد مرتبه بگوید:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،

خدا پاک و منزّه است و ستایش تنها او را سزااست و خدایی جز او نیست، و خدا بزرگتر از هر وصفی است

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. و پس از آن صد

و هیچ نیرو و توانی جز برآمده از خدای بلند مرتبه بزرگ نیست.

نماز حضرت سول ﷺ

مرتبہ صلوات فرستد، خداوند شرّ اهل آسمان و شرّ اهل زمین، و شرّ شیطان و شرّ پادشاهان ستمگر را از او برطرف کند» تا پایان روایت که همه در بیان فضیلت این نماز است. نماز دیگر: حارث همدانی از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده: اگر بتوانی در روز جمعه ده رکعت نماز بجای آر، و رکوع و سجودش را تمام و کامل ادا کن، و پس از هر دو رکعت صد مرتبه بگو: **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ** که فضیلت بسیار دارد.

پاک و منزّه است خدایی که ستایش تنها شایسته اوست

نماز دیگر: به سند معتبر از امام صادق علیه السلام روایت شده: هر کس سوره «ابراهیم» و سوره «حجر» را در دو رکعت نماز در روز جمعه بخواند، هرگز دچار پریشانی و دیوانگی و یا بلایی دیگر نشود، از جمله آن نمازها: نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله است.

نماز حضرت سول ﷺ

سید ابن طاووس رحمته الله به سند معتبر از حضرت رضا علیه السلام روایت کرده که از آن حضرت درباره نماز حضرت جعفر طیار رحمته الله پرسیدند. حضرت فرمود: چرا از نماز حضرت رسول غافل؟ شاید رسول خدا صلی الله علیه و آله نماز جعفر را بجا نیاورده باشد و شاید جعفر نماز رسول خدا صلی الله علیه و آله را نخوانده

باشد. سؤال کننده عرضه داشت: يَا بَنَ رَسُولَ اللَّهِ! نماز پیامبر را به من بیاموز! حضرت فرمود: دو رکعت نماز می خوانی؛ در هر رکعت یک مرتبه سوره «حَمْد» و پانزده مرتبه سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» و در رکوع و پس از سر برداشتن، و در سجده اول و بعد از آن و در سجده دوم و پس از آن در هر یک پانزده بار سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» را می خوانی آنگاه تشهد خوانده و سلام می دهی. چون فارغ شوی بین تو و خدا گناهی نمی ماند جز آنکه آمرزیده شود، و هر حاجتی که از حق تعالی بخواهی روا خواهد شد، و پس از آن این دعا را می خوانی:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِلَهًا

شایسته پرستشی جز خدا نیست، پروردگار ما و پروردگار پدران نخستین ما شایسته پرستشی جز خدا نیست، پرستیده

وَاحِدًا، وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، لَا نَعْبُدُ إِلَّا

یکتا و ما تنها به فرمان او هستیم. شایسته پرستشی جز خدا نیست، جز او را نمی پرستیم،

إِيَّاهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا

و دینمان را برای او خالص می کنیم، گرچه مشرکان را خوش نیاید، معبودی جز خدا نیست، یکتا،

اللَّهُ، وَ حَدَهُ وَ حَدَهُ وَ حَدَهُ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ، وَ نَصَرَ عَبْدَهُ،

یگانه و بی همتاست، به وعده خویش وفا کرد، و بنده خود را یاری کرد، و سپاهش را نیرومند ساخت

وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ، وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَ حَدَهُ، فَلَهُ الْمُلْكُ

و به تنهایی همه دشمنان را گریزند و تارومار ساخت، فرمانروایی و ستایش تنها

وَلَهُ الْحَمْدُ؛ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ نُوْرٌ

شایسته اوست و او بر هر چیز تواناست، خدایا تویی! نور

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، فَلَكَ الْحَمْدُ، وَأَنْتَ قَيَّامٌ

آسمانها و زمین و هر که در آنهاست، پس ستایش تنها برای توست. و تویی برپادارنده

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، فَلَكَ الْحَمْدُ، وَأَنْتَ الْحَقُّ،

آسمانها و زمین و هر که در آنهاست، پس ستایش تنها تو را سزااست و تو حقی

و وَعَدُكَ الْحَقُّ (حَقٌّ)، وَقَوْلِكَ حَقٌّ، وَإِنِّجَاؤُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ

و وعدهات حق و گفتارت حق و عملت حق و بهشتت

حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ [وَأَنْتَ الْحَقُّ]. اَللّٰهُمَّ لَكَ اَسَلْتُ وَ بِكَ

حق و دوزخ حق است. بار خدایا تنها به فرمان تو و به تو

اَمَنْتُ، وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَ بِكَ خَاصَمْتُ وَ اِلَيْكَ حَاكَمْتُ؛

ایمان آوردم، و بر تو توکل کردم، و به خاطر تو (با بدان) دشمنی کردم، و تنها به سوی تو دادخواهی نمودم.

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ، اِغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَ اٰخَرْتُ، وَ اَسْرَرْتُ

پروردگارا پروردگارا پروردگارا! ببخش گناهایی را که پیش از این مرتکب شده‌ام و پس از این مرتکب می‌شوم و آنچه

وَ اَعْلَنْتُ؛ اَنْتَ اِلٰهِي، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، صَلَّى عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ

پنهان و آشکار انجام داده‌ام، همه را، خدای من! شایسته پرستشی جز تو نیست. درود فرست بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ، وَ اِغْفِرْ لِي وَ اِرْحَمْنِي وَ تُبَّ عَلَيَّ؛ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَابُ

محمد! و مرا بیامرز و به من مهر ورز و توبه‌ام را بپذیر، همانا تنها تویی بسیار توبه‌پذیر

الرَّحِيمُ.

مهربان.

علامه مجلسی رحمته الله فرموده: این نماز از نمازهای مشهور

است و سنی و شیعه آن را در کتابهای خود روایت

کرده‌اند و برخی این نماز را از نمازهای روز جمعه

شمرده‌اند ولی از روایت این نکته به دست نمی‌آید و ظاهراً

در دیگر روزها هم می‌توان آن را بجا آورد و نیز از جمله

نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

آن نمازها «نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام» است.

نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

شیخ و سید از امام صادق علیه السلام روایت کرده‌اند: هر که از شما نماز امیرالمؤمنین علیه السلام را بخواند، از گناهان پاک گردد همچون روزی که از مادر زاده شده و حاجاتش در پیشگاه حق برآورده شود. این نماز چهار رکعت است: در هر رکعت یک بار سوره «حمد» و پنجاه بار «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» تلاوت شود، و چون از نماز فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آن حضرت است:

سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ؛ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ؛

پاک و منزّه است آن که نشانه‌های وجودش نابود نشود، پاک و منزّه است آن که از خزانه‌هایش کاسته نگردد،

سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ؛ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ مَا

پاک و منزّه است آن که فخرش را فروپاشی نباشد، پاک و منزّه است آن که آنچه

عِنْدَهُ؛ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ؛ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ

نزد اوست پایان نیابد، پاک و منزّه است آن که دوران‌ش به سر نرسد، پاک و منزّه است آن که هیچکس را در

أَحَدًا فِي أَمْرِهِ؛ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ. پس از این تسبیح

کارش شرکت ندهد، پاک و منزّه است آن که شایسته پرستشی جز او نیست.

دعا کند و بگوید: يَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ لَمْ يُجَازِبْهَا، اِرْحَمِ

ای آن که درگذری از بدیها، و به آنها کیفر نکنی!

عَبْدَكَ يَا اللَّهُ، نَفْسِي نَفْسِي! اَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ، اَنَا عَبْدُكَ

ای خدا! بر بنده‌ات مهر ورز، وجود مرا دریاب، ای سرور من من بنده تو هستم، بنده‌ای

نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

بَيْنَ يَدَيْكَ أَيَا رَبَّاهُ . إِلَهِي بِكَيْنُونَتِكَ يَا أَمْلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ

ایستاده در پیشگاه تو، پروردگار!! خدا یا به هستی ات سوگند، ای آرمان من، ای بخشاینده،

يَا غِيَاثَاهُ ، عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَاحِيَلَةَ لَهٗ ، يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ ،

ای فریاد رس، دریاب بندهات را! دریاب بندهات را! بندهات را چاره‌ای نیست، ای واپسین امید،

يَا مُجْرِي الدَّمِّ فِي عُرْوَقِي ، يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ ، أَيَا هُوَ

ای روان کننده خون در رگهایم! ای سرور من! ای مالک من، ای او!

أَيَا هُوَ ، يَا رَبَّاهُ ، عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَاحِيَلَةَ لِي ، وَلَا غِنَى بِي عَنْ

ای او! پروردگار! بندهات را دریاب، بندهات را دریاب، چاره‌ای ندارم، از پیش خود هیچ ندارم

نَفْسِي ، وَلَا أَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ، وَلَا أَجِدُ مَنْ أَصَانِعُهُ ،

(که عین نیازم) توان سود و زیان خویش را ندارم، کسی را برای یاری نمی‌یابم،

تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي ، وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّي ،

چاره‌جوییها از من جدا گشته، و هر گمان چاره‌ای نابود گشته است، روزگار مرا تنها به سوی تو روانه ساخته،

أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ ، فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذَا الْمَقَامَ . يَا إِلَهِي

از این رو در این جا در برابر بارگاهت ایستاده‌ام، همه اینها خدایا!

بِعِلْمِكَ كَانَ هَذَا كُلُّهُ ، فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعٌ بِي؟ وَكَيْتَ شِعْرِي

با آگاهی تو بوده است پس چگونه با من رفتار خواهی کرد؟ ای کاش! می‌دانستم

كَيْفَ تَقُولُ لِذَعَائِي؟ أَتَقُولُ نَعْمَ أَمْ تَقُولُ لَا؟ فَإِنْ قُلْتَ لَا ، فَيَا

پاسخ خواهش من را چگونه خواهی داد؟ آیا خواهی گفت: آری یا می‌گویی نه؟ اگر بگویی: نه؛ پس

وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي! يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي! يَا شِقْوَتِي يَا

وای بر من! وای بر من! وای بر من! وای از درماندگی ام! وای از درماندگی ام! وای از درماندگی ام! وای از بیچارگی ام! از

شِقْوَتِي يَا شِقْوَتِي! يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي! إِلَى مَنْ وَمِنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ ،

بیچارگی ام! از بیچارگی ام! وای از خواری ام! از خواری ام! از خواری ام! آنگاه که تو مرا رها کنی؟ به سوی که،

أَوْ كَيْفَ أَوْ مَاذَا ، أَوْ إِلَىٰ آيِّ شَيْءٍ الْجَبُّ؟ وَمَنْ أَرْجُو؟ وَمَنْ يَجُودُ

و از طرف که، یا نزد که، یا چگونه، یا چه چیز؟ یا به سوی چه چیزی پناه برم؟ و به چه کسی امید بندم؟ و کیست

عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي؟ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ ، وَإِنْ قُلْتَ نَعْمَ ،

که با فضل خود بر من کرم نماید؟ ای آن که آمرزشت فراگیر است! و اگر بگویی: آری،

نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَ الرَّجَاءُ لَكَ ، فَطَوْبِي لِي ، اَنَا السَّعِيدُ وَاَنَا

که همان از تو گمان دارم و امید به تو چنین است، پس خوشا به حال من که خوشبختم!

المُسْعُودُ ، فَطَوْبِي لِي ، وَاَنَا المَرْحُومُ ؛ يَا مُتَرَجِّمُ يَا مُتَرَفِّفُ ، يَا

و کامروا شده‌ام، پس خوشا به حال من که مورد رحمت قرار گرفتیم! ای خدای مهربان! ای خدای بنده پرور! ای

مُتَعَطِّفُ يَا مُتَجَبِّرُ (مُتَحَيِّنُ) ، يَا مُتَمَلِّكُ يَا مُقْسِطُ ، لَا عَمَلَ لِي

خدای دلجو ای خدای جبران‌گر! ای آن که هستی به دست توست! ای دادگر! مرا کرداری که

أَبْلُغُ بِهِ نَجَاحَ حَاجَتِي ، أَسْأَلُكَ بِسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكْنُونِ

با مدد آن به برآمدن حاجتم نایل آیم نیست، از تو می‌خواهم به حق آن نامت که در پس پرده

غَيْبِكَ ، وَ اسْتَقَرَّ عِنْدَكَ ، فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ سِوَاكَ ،

غیب خود مستور ساختی و نزد خویش بنهادی. پس برای هیچ موجودی جز تو پدیدار نشود!

أَسْأَلُكَ بِهِ وَبِكَ وَبِهِ ، فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَ أَشْرَفُ أَسْمَائِكَ ، لَا شَيْءَ لِي

به حق آن نام و به حق هستی نابت و به آنکه برترین و شریف‌ترین نامهای تو است از تو درخواست می‌نمایم مرا چیزی

غَيْرُ هَذَا ، وَلَا أَحَدَ أَعُوذُ عَلَىٰ مِنْكَ ؛ يَا كَيِّنُونَ يَا مُكُونُ ، يَا مَنْ

جز این نیست و کسی خیر خواه‌تر از تو به من نیست، ای به خود هستی! ای هستی‌بخش! ای آن

عَرَفَنِي نَفْسَهُ ، يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ ، يَا مَنْ نَهَانِي عَنِ مَعْصِيَتِهِ ،

که خویش را به من شناساند! ای آن که به اطاعتش فرمانم داد، ای آن که مرا از نافرمانی‌اش بازداشت،

وَايَا مَدْعُوِيَا مَسْئُولُ ، يَا مَطْلُوبًا إِلَيْهِ ، رَفَضْتُ وَصِيَّتَكَ الَّتِي

ای خواننده شده! ای خواسته شده! ای مطلوب! سفارشی که به من نموده بودی و انهدام

أَوْصَيْتَنِي وَ لَمْ أُطِيعَكَ ، وَ لَوْ أُطِيعْتُكَ فَمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي

و فرمانت را نخواندم، و اگر تو را در آنچه فرمانم دادی اطاعت می‌کردم هر آینه مرا در

مَا قُمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ ، وَ اَنَا مَعَ مَعْصِيَتِكَ لَكَ رَاجٍ ، فَلَا تَحُلْ

آنچه برایش به سبوت برخاستم پس بودی و من با نافرمانیم هم به تو امیدوارم،

بَيْنِي وَ بَيْنَ مَا رَجَوْتُ ، يَا مُتَرَجِّمًا لِي ، أَعِزَّنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ

پس بین من و آنچه به آن امیدوارم جدایی مینداز، ای مهر ورز بر من از پیش روی، و از پشت سر،

وَ مِنْ خَلْفِي ، وَ مِنْ فَوْقِي وَ مِنْ تَحْتِي ، وَ مِنْ كُلِّ جِهَاتٍ

و از بالای سر، و از زیر پایم و از همه جهات

نماز حضرت فاطمه علیها السلام

الإِحَاطَةَ بِي . اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِي ، وَبِعَلِيِّ وَلِيِّي ، وَبِالْأَيْمَةِ

احاطه بر من پناهم ده. خدایا! به حق محمد ص، و سرور من، و به حق علی (ع) مولای من،

الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ، اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ ، وَرَأْفَتَكَ

و به حق امامان هدایت یافته (که بر ایشان درود باد) لطف و مهر

وَ رَحْمَتِكَ ، وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ ، وَ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ

و رحمتت را بر ما بگستر، و از روزی خود بر ما فراوان ده، و وام ما را بپرداز

وَ جَمِيعَ حَوَائِجِنَا ؛ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ؛ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

و همه حاجتهای ما را برآور، ای خدا! ای خدا! ای خدا! زیرا تو بر هر چیز توانایی.

پس از آن حضرت فرمود: هر که این نماز را بجا آورد و این دعا را بخواند، وقتی از آن فارغ شود، بین او و خدا گناهی نماند جز آنکه آمرزیده شود.

مؤلف گوید: احادیث بسیاری در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز، در شب و روز جمعه وارد شده است و اگر پس از نماز بگوید: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَآلِهِ در حدیث

بار الها! بر پیامبر عرب زبان و خانواده او درود فرست

آمده که گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود، و مانند کسی شود که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی قیامت را از او رفع کند

نماز حضرت فاطمه علیها السلام

روایت شده: حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز می خواند که جبرئیل به ایشان تعلیم داده بود آن حضرت در رکعت

اول پس از سوره «حَمْد» صد مرتبه سوره «قَدْر» و در رکعت دوم بعد از سوره «حَمْد» صد مرتبه سوره «توحید» را قرائت می کردند ، و چون سلام می دادند این دعا را می خواندند:

سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتَيْفِ؛ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ

پاک و منزّه است آن خدایی که دارای شکوه افراشته و بلند است، پاک و منزّه است خدایی که صاحب شوکت

الْعَظِيمِ؛ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ؛ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ

والا و بزرگ است، پاک و منزّه است خدایی که دارنده فرمانروایی پر افتخار دیرینه است، پاک و منزّه است آن که لباس

الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالَ؛ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ؛ سُبْحَانَ

خرمی و زیبایی به بر دارد، پاک و منزّه است آن که در پوششی از نور وقار است، پاک و منزّه است

مَنْ يَرَىٰ أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصِّفَا؛ سُبْحَانَ مَنْ يَرَىٰ وَقَعَ الطَّيْرِ فِي

آن که رد پای مورچه را بر سنگ سخت می بیند، پاک و منزّه است آن که در پوششی از نور وقار است، پاک و منزّه است آن که خط سیر پرنده را در

الْهَوَاءِ؛ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ .

هوا می بیند، پاک و منزّه است آن که او چنین است و جز او چنین نیست.

سید ابن طاووس فرموده : در روایت دیگری وارد شده که

پس از این نماز تسبیح مشهور حضرت زهرا علیها السلام را که بعد

از هر نماز خوانده می شود بخوانند، و پس از آن صد مرتبه

صلوات بر محمد و خاندان او فرستند. و شیخ در کتاب

«مصباح المتهجدین» فرموده است: نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو

رکعت است، در رکعت اول سوره «حَمْد» و صد مرتبه سوره

«قَدْر» و در رکعت دوم سوره «حَمْد» و صد مرتبه «توحید»

خوانده شود، و چون سلام داده شد تسبیح حضرت زهرا علیها السلام

را بخوانند ، آنگاه دعای « سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِحِ » را تا آخر قرائت کنند. و شیخ فرموده: کسی که این نماز را بجا می آورد، چون از تسبیح فارغ شود زانوهای و دستان خود را تا آرنج برهنه نماید و همه مواضع سجود خود را بدون مانع و حایل به زمین بچسباند و از خدا حاجت بخواهد، و به هر کیفیتی که دوست دارد دعا کند، و در همان حال سجده بگوید:

يَا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبُّ يُدْعَى؛ يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يُخْشَى؛

ای آن که جز او پروردگاری نیست که خوانده شود، ای آن که وراى او معبودى نیست که از او پروا شود!

يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلِكٌ يُتَّقَى؛ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى؛ يَا مَنْ

ای آن که جز او فرمانروایی نیست که از او پرهیز شود! ای آن که او را وزیرى نیست که به او روى آرند! ای آن

لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى؛ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُغْشَى؛ يَا مَنْ

که او را نگهبانی نیست تا به او رشوه داده شود! ای آنکه او را دربانى نیست تا به وسیله او به درگاهش آیند! ای آن

لَا يَزِدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا، وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ

که بر اثر بسیاری درخواست، جز کرم و جود، و بر اثر کثرت گناهان

إِلَّا عَفْوًا وَصَفْحًا، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِي

جز عفو، و گذشت نیفزاید، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و با من

كَذَا وَكَذَا. و به جای «کذا وکذا» حاجات خویش را از خدا

چنین و چنان کن.

بخواهد.

نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام : شیخ طوسی و سید ابن

طاووس از صفوان روایت کرده‌اند که محمد بن علی حلبی روز جمعه، خدمت امام صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرضه داشت: علاقمندم به من عملی بیاموزی که بهترین کارها در روز جمعه باشد حضرت فرمود: من کسی را که برای رسول خدا عزیزتر از حضرت فاطمه باشد سراغ ندارم، و چیزی را برتر از آنچه پیامبر به فاطمه آموخت، نمی‌شناسم، پیامبر به دخترش فرمود: هر که صبح جمعه را دریابد، غسل کند و قدمهایش را بگسترد و چهار رکعت نماز (دو نماز دو رکعتی) بگزارد. در رکعت اول پس از سوره «حمد» پنجاه مرتبه سوره «توحید» و در رکعت دوم، پس از سوره «حمد» پنجاه مرتبه سوره «وَالْعَادِيَات» و در رکعت سوم پس از «حمد» پنجاه مرتبه سوره «إِذَا زُلْزِلَتْ» و در رکعت چهارم پس از سوره «حمد» پنجاه مرتبه سوره «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ...» که مراد از این سوره، سوره مبارکه «نصر» است یعنی آخرین سوره‌ای که نازل شده است. و چون از نماز فارغ شوند، این دعا را بخوانند:

إِلَهِي وَ سَيِّدِي، مَنْ تَهَيَّأَ أَوْ تَعَبَّى أَوْ أَعَدَّ أَوْ اسْتَعَدَّ، لِيُوفَاكَ

مَخْلُوقٍ، رَجَاءَ رَفْدِهِ، وَفَوَائِدِهِ وَنَائِلِهِ، وَفَوَاضِلِهِ وَجَوَائِزِهِ،

و بخششها و هدایا آماده و مهیا و مجهز و مستعد ورود بر آفریده‌ای چون خود شده‌اند،

فَالَيْكَ يَا إِلَهِي، كَأَنْتَ تَهَيَّئْتِي وَتَعْبَيْتَنِي، وَإِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي،

پس خدایا! آمادگی و مجهز بودن و مهیا بودن و استعداد من

رَجَاءَ فَوَائِدِكَ وَ مَعْرِوفِكَ، وَ نَائِلِكَ وَجَوَائِزِكَ، فَلَا تُخَيِّبْنِي

به امید دستیابی به بهره‌ها و نیکی و عطا یا و هدایای تو تنها به سوی توست، پس مرا

مِنْ ذَلِكَ؛ يَا مَنْ لَا تَخِيْبُ عَلَيْهِ مَسْأَلَةَ السَّائِلِ، وَلَا تَنْقُصُهُ

از این همه ناامید مساز، ای آن که خواهش هیچ نیازمندی از او بی ثمر نماند، و بخشش

عَطِيَّةً نَائِلٍ، فَإِنِّي لَمْ آتِكَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتَهُ، وَلَا شَفَاعَةَ

بخشیده‌ای از او نگاهدا! من با کردار شایسته‌ای که پیش فرستاده باشم به پیشگاه تو نیامده‌ام، و با یاری

مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ، أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِشَفَاعَتِهِ، إِلَّا مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ

آفریده‌ای که به او امید بسته باشم و با آن به تو تقرب جویم، به درگاهت بار نیافتم جز به امید شفاعت محمد و خاندان

بَيْتِهِ، صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ؛ أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ،

او که درود تو بر او و بر ایشان باد، در حالی به نزد تو آمدم که گذشتت کریمانه‌ات را امید دارم،

الَّذِي عُدْتُ بِهِ عَلَى الْخَطَّائِينَ عِنْدَ عُكُوفِهِمْ عَلَى الْحَرَامِ،

گذشتی که به آن بر خطاکاران در حال پافشاری بر گناهان است،

فَلَمْ يَمْنَعَكَ طَوْلُ عُكُوفِهِمْ عَلَى الْحَرَامِ، أَنْ جُدْتَ عَلَيْهِمْ

پس مداومت آنان بر کارهای حرام تو را از اینکه آمرزشت را بر آنان ارزانی داری

بِالْمَغْفِرَةِ، وَأَنْتَ سَيِّدِي الْعَوَّادُ بِالنَّعْمَاءِ، وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالْخَطَايَا؛

باز نداشت، و تو ای سرور من! بسیار بر نعمت بخشی بازگردی و من بر خطا کاری،

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمَ، فَإِنَّهُ

به حق محمد و خاندان پاکش از تو می‌خواهم، که گناه بزرگم را ببامری، زیرا

لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ؛ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ، يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ،

گناه بزرگ را جز آمرزگار بزرگ نیامرزد؛ ای بزرگ! ای بزرگ! ای بزرگ! ای بزرگ! ای بزرگ

يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ.

ای بزرگ! ای بزرگ!

مؤلف گوید: سید ابن طاووس در کتاب «جَمالُ الأُسبوع» [زیبایی ایام هفته] برای هر یک از امامان علیهم السلام نمازی به همراه دعا ذکر نموده که شایسته است در اینجا بیان شود.

نماز حضرت مجتبیٰ علیہ السلام

نماز حضرت مجتبیٰ علیہ السلام در روز جمعه چهار رکعت می باشد که مانند نماز امیرالمؤمنین علیهم السلام است. نماز دیگر آن حضرت در روز جمعه نیز چهار رکعت است که در هر رکعت یک بار سوره «حَمْد» و بیست و پنج بار سوره «تَوْحِيد» خوانده می شود.

دعای آن حضرت: اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ ،

خدایا! به امید جود و کرم تو به سویت

وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ ، وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ

تقرب می جویم، و به دوستی محمد بنده و فرستاده ات به سوی تو تقرب می جویم،

بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ ، وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

و به فرشتگان مقرب به پیشگاه تو تقرب می جویم، و به پیامبران و فرستادگانت که بر

مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ ، وَ عَلَيَّ آلِ مُحَمَّدٍ ، وَ أَنْ تُقِيلَنِي

محمد، بنده شایسته و فرستاده ات و بر خاندان محمد درود فرستی و از لغزشم درگذری،

عَثْرَتِي ، وَ تَسْتُرَ عَلَيَّ ذُنُوبِي وَ تَغْفِرَ هَالِي ، وَ تَقْضِي لِي حَوَائِجِي ،

و گناهانم را بر من بپوشانی، و آنها را ببامیزی، و نیازهایم را برآورده سازی،

وَ لَا تُعَذِّبَنِي بِقَبِيحِ كَانٍ مِنِّي ، فَإِنَّ عَفْوَكَ وَ جُودَكَ يَسْعُنِي ؛

و به کار زشتی که از من سرزده عذابم نکنی، چه همانا عفو و بخشش تو بر من فراگیر است،

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

به یقین تو بر هر کاری توانایی.

نماز حضرت حسین علیه السلام

نماز حضرت حسین علیه السلام چهار رکعت است که در هر رکعت سوره «فَاتِحَه» پنجاه بار و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» پنجاه بار، و در رکوع، هر یک از سوره‌های «فَاتِحَه» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» ده بار، و پس از سر برداشتن از رکوع نیز هر یک، ده بار و نیز در سجده اول و پس از سر برداشتن از سجده، و هم در سجده دوّم هر کدام ده بار خوانده شود، و چون از نماز فارغ شد این دعا را بخواند: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِآدَمَ وَ حَوَاءَ ... [بار خدایا! تویی که دعای آدم و حوا را اجابت نمودی] که دعای بلندی است [این دعا در جلد ۸۸ بحار الانوار چاپ بیروت صفحه ۱۸۶ نقل شده است].

نماز حضرت زین العابدین علیه السلام

نماز آن حضرت چهار رکعت است که در هر رکعت یک بار سوره «حمد» و صد بار سوره «توحید» خوانده می‌شود.

دعای آن حضرت: يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ ، وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ ،

نماز حضرت باقر علیهما السلام

يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجُرَيْرَةِ، وَ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ،

ای آن که بر جرم و گناه سرزنش ننمود، و پرده حرمت بنده اش را ندرید، ای که گذشتت بزرگ،

يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ،

و بخششت نیکوست، ای که آمرزگاری ات دامن گستر، ای که دستانت به مهر گشاده است،

يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى، يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ،

ای شنوای هر نجوای پنهان، ای سرانجام هر دادخواهی، ای درگذرنده بزرگوار،

يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ، يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا، يَا رَبَّنَا

ای بزرگ سر چشمه امید، ای آغازگر نعمتها پیش از آنکه بندگان سزاوار آن شوند، ای پروردگار

وَ سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا، يَا غَايَةَ رَغْبَتِنَا، أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُصَلِّيَ

و سرور و مولای ما، ای واپسین دلبستگی ما، خدا یا! از تو می خواهم

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

بر محمد و خاندان محمد درود فرستی.

نماز حضرت باقر علیهما السلام

نماز آن حضرت دو رکعت است که در هر رکعت یک

مرتبه سوره «حمد» و صد مرتبه: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ،

پاک و منزّه است خدا و ستایش تنها او را سزااست

وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ خوانده می شود.

و شایسته پرستشی جز خدا نیست و خداوند برتر از هر وصفی است.

دعای آن حضرت: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا حَلِيمٌ، ذُو (ذَا) أَنَاةٍ غَفُورٌ

خدا یا از تو خواستارم ای بردبار دارای به خوبی و زیبایی آنچه نزد خود داری

وَ دَوْدٌ، أَنْ تَتَجَاوَزَ عَن سَيِّئَاتِي، وَ مَا عِنْدِي بِحُسْنِ مَا عِنْدَكَ،

و ای آمرزگار مهربان، از گناهانم و آنچه از زشتیها نزد من است، به خوبی و زیبایی آنچه نزد خود داری

وَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَطَائِكَ مَا يَسْعُنِي، وَ تُلْهِمَنِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي

در گداری، و از عطای خود به اندازه ای که مرا در بر گیرد به من بدهی و از آنچه به من بخشیدی

نماز حضرت صادق علیه السلام

الْعَمَلُ فِيهِ بِطَاعَتِكَ ، وَ طَاعَةَ رَسُولِكَ ، وَ أَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ

کردار شایسته به همراه فرمانبرداری از خود و پیامبر الهام بخشی،

عَفْوِكَ ، مَا اسْتَوْجِبُ بِهِ كَرَامَتَكَ . اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ مَا اَنْتَ

و از گذشت خویش به قدری به من ببخشی که در پرتو آن سزاوار کرامتت شوم. خدایا چنانچه شایسته تو است

اَهْلُهُ ، وَ لَا تَفْعَلْ بِيْ مَا اَنَا اَهْلُهُ ، فَاِنَّمَا اَنَا بِكَ ، وَ لَمْ اُصِبْ خَيْرًا

به من عطا کن و با من آنچه را سزاوار آنم مکن، چه هستی من تنها به مدد توست، و جز از سوی تو به خیری

قَطُّ اِلَّا مِنْكَ ؛ يَا اَبْصَرَ الْاَبْصَرِيْنَ ، وَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ ، وَ يَا

دست نیافته‌ام، ای بیناترین بینایان، و ای شنواترین شنوایان، و ای

اَحْكَمَ الْحَاكِمِيْنَ ، وَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِرِيْنَ ، وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ

دادگرت‌ترین داوران، و ای پناه پناه‌جویان، و ای برآورنده دعای

الْمُضْطَرِّيْنَ ، صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ .

درماندگان، بر محمد و خاندان محمد درود فرست.

نماز حضرت صادق علیه السلام

نماز آن بزرگوار دو رکعت است که در هر رکعت یک

مرتبه سوره «حَمْد» و صد مرتبه آیه شریفه «شَهِدَ اللهُ» [آیه ۱۸

از سوره آل عمران] خوانده می‌شود.

دعای آن حضرت: يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ ، يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ (كَسِرٌ)،

ای آفریننده هر آفریده، ای بر سازنده هر شکسته،

وَ يَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَاٍ ، وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى ، وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ ،

ای حاضر در هر جا، ای شاهد هر راز، ای دانای هر نهان،

وَ يَا شَاهِدًا (شَاهِدٌ) غَيْرَ غَائِبٍ ، وَ غَالِبًا (غَالِبٌ) غَيْرَ مَغْلُوبٍ ،

ای همواره حاضر، و ای پیروزمندی بی شکست،

وَ يَا قَرِيبًا (قَرِيبٌ) غَيْرَ بَعِيدٍ ، وَ يَا مَوْئِسَ كُلِّ وَحِيدٍ ، وَ يَا حَيُّ

ای نزدیک دوری ناپذیر، ای همدم هر تنها، ای زنده

نماز حضرت موسی بن جعفر علیه السلام

مُحْيِي الْمَوْتِي، وَمُيْتِ الْأَحْيَاءِ، الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ،

حیات بخش مردگان، و میراننده زندگان، ای که پاداش هر کس بر وفق کردارش بر پاداری،

وَيَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ؛ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

و ای زنده آنگاه که زنده ای نباشد، شایسته پرستشی جز تو نیست، بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ.

محمد درود فرست.

نماز حضرت موسی بن جعفر علیه السلام

نماز آن حضرت دو رکعت است که در هر رکعت یک مرتبه سوره «حمد» و دوازده مرتبه «توحید» خوانده می شود.

دعای آن حضرت: اِلٰهِي خَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لَكَ، وَ ضَلَّتْ

خدایا، آواها در م آستانت کوتاه و آهسته م گشته،

الْاَحْلَامُ فَيْكَ، وَ وَجَلَّ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ، وَ هَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ

و اندیشه ها در شناساییات سرگردان شده، و هر چیز از بلندای هیبتت ترسان است، و همه آفریدگان

اِلَيْكَ، وَ ضَاقَتِ الْاَشْيَاءُ دُونَكَ، وَ مَلَ كُلُّ شَيْءٍ نَوْرُكَ، فَانْتَ

به درگاهت گریزان، در برابر هستی ات، هستی هر آفریده ای در تنگنای نیستی است و همه چیز را نور هستی تو

الرَّفِيعُ فِي جَلَالِكَ، وَ اَنْتَ الْبَهِيُّ فِي جَمَالِكَ، وَ اَنْتَ الْعَظِيمُ فِي

آکنده است، پس تویی والا در شکوهت، و فروزنده در زیبایی ات، و بزرگ در

قُدْرَتِكَ، وَ اَنْتَ الَّذِي لَا يُوُوْدُكَ شَيْءٌ؛ يَا مُنْزِلَ نِعْمَتِي،

توانایی ات، و تویی آن که هیچش درمانده نسازد، ای فرو بارنده نعمتم،

يَا مُفْرَجَ كُرْبَتِي، وَيَا قَاضِيَ حَاجَتِي، اَعْطِنِي مَسْأَلَتِي بِلَا اِلَهَ اِلَّا

ای گشایشگر اندوهم، و ای برآورنده نیازم، خواهشم را به حق یگانگی ات روا ساز،

اَنْتَ، اَمَنْتُ بِكَ مُخْلِصًا لَكَ دِينِي، اَصْبَحْتُ عَلَى عَهْدِكَ

به تو ایمان آوردم ایمانی خالص، بر پیمان و وعدهات صبح کردم

وَ وَعَدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، اَبُوؤ لَكَ بِالنِّعْمَةِ، وَ اسْتَغْفِرُكَ مِنْ

تا توان دارم، با عطایت به جانبت آمیم، و از تو آمرزش می جویم از

نماز حضرت زنا و نماز حضرت جواد علیه السلام

الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ ؛ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ ، وَ فِي

گناهانم که جز تو آنها را نمی آمرزد، ای آن که در اوج بلندای خویش به آفریده‌ها نزدیک است، و در

دُنُوبِهِ عَالٍ ، وَ فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ ، وَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ ، صَلِّ عَلَيَّ

کمال نزدیکی به آنان فراتر از همگان است و در تابشش پر توفشان، و در پادشاهی‌اش بس نیرومند است،

مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ.

بر محمد و خاندانش درود فرست.

نماز حضرت زنا علیه السلام

نماز آن بزرگوار شش رکعت است که در هر رکعت یک مرتبه سوره «حمد» و ده مرتبه سوره «هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ» [سوره ۷۶ قرآن] خوانده می شود.

دعای آن حضرت: يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي ، وَيَا وَليِّي فِي نِعْمَتِي ، وَيَا

ای یار من در سختیها، و ای همراه من در نعمتها

إِلَهِي وَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ ، يَا رَبَّ كَهيعص

و ای معبود من و معبود ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب، ای پروردگار

(كاف، هاء، ياء، عين، صاد)، وَيَس (ياء، سين) وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ، أَسْأَلُكَ

«کهيعص» و «یس و القرآن الحکیم»، از تو درخواست می کنم ای بهترین کسی که از او

يَا أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ ، وَيَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ ، وَيَا أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ ،

درخواست شود و ای نیکوترین کسی که خوانده شود، و ای بخشنده ترین بخشنندگان و ای بهترین

و يَا خَيْرَ مُرْتَجَى ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ .

ماوای امید بستگان از تو خواستارم که درود فرستی بر محمد و خاندان محمد.

نماز حضرت جواد علیه السلام

نماز آن سرچشمه جود و کرم دو رکعت است که در هر

نماز حضرت اُمّی عَلَيْهَا

رکعت یک مرتبه سوره «حَمْد» و هفتاد مرتبه «تَوْحِيد»
خوانده می شود.

دعای آن حضرت: **اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ، وَالْأَجْسَادِ**

خدایا! ای پروردگار جانهای فنا یافته، و بدن های

الْبَالِيَةِ، أَسْأَلُكَ بِطَاعَةِ الْأَرْوَاحِ الرَّاجِعَةِ إِلَىٰ أَجْسَادِهَا (أَحِبَّائِهَا)،

پوسیده و در خاک افتاده، از تو درخواست می کنم به حق فرمانبری روانهای بازآینده به بدنهای خویش و بحق

وَبِطَاعَةِ الْأَجْسَادِ الْمَلْتَمِعَةِ بِعُرُوقِهَا، وَبِكَلِمَتِكَ النَّافِذَةِ بَيْنَهُمْ،

فرمانبری بدنهای پیوسته به رگهای خویش، و به حق گفتار پر نفوذت در میان آنها،

وَأَخِذْكَ الْحَقُّ مِنْهُمْ، وَالْخَلَائِقُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَنْتَظِرُونَ فَصَلَ

و دادخواهی ات از آنها، آنگاه که آفریده ها بر آستانت در انتظار

قَضَائِكَ، وَيَرْجُونَ رَحْمَتَكَ، وَيَخَافُونَ عِقَابَكَ، صَلِّ عَلَيَّ

داوری تو بنشسته اند. و به مهر بی پایانت دل بسته و از شکنجه بی سرانجامت هراسانند. بر

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصْرِي، وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي،

محمد و خاندان محمد درود فرست، و نور فروزان در دیدگانم، و یقین بی گمان در جانم،

وَذِكْرِكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَيَّ لِسَانِي، وَعَمَلًا صَالِحًا فَارْزُقْنِي.

و یاد جاودان خود در هر شب و روز بر زبانم بنه، و کردار پسندیده روزی ام گردان.

نماز حضرت اُمّی عَلَيْهَا

نماز آن حضرت دو رکعت است که در رکعت اول سوره
«حَمْد» و سوره «یس» و در رکعت دوم سوره «حَمْد» و سوره
«الرَّحْمَن» خوانده میشود.

دعای آن حضرت: **يَا بَارُ يَا وَصُولُ، يَا شَاهِدَ كُلِّ غَائِبٍ،**

ای نیکوکار، ای همواره در پیوند با دلها، ای گواه هر ناپیدا،

ناخضرتِ عسکری علیہ السلام

وَيَا قَرِيبُ غَيْرَ بَعِيدٍ، وَيَا غَالِبُ غَيْرَ مَغْلُوبٍ، وَيَا مَنْ لَا يَعْلَمُ

ای نزدیک دور ناشدنی و ای پیروز بی شکست، ای آن که جز او نمی داند که چون است،

كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا تُبْلَغُ قُدْرَتُهُ، أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِسِمَاكَ

ای آن که به قدرتش نمی توان دست یافت بار خدایا! از تو درخواست می کنم به حق آن

الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ، الْمَكْتُومِ عَمَّنْ شِئْتَ، الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ

نامت که در پرده است، و در گنجینه است و ناپیدا از هر آنکه تو خواهی، آن نام پاک پاکی بخش،

الْمُقَدَّسِ، النُّورِ التَّامِّ، الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْعَظِيمِ، نُورِ السَّمَاوَاتِ

میرا از هر نقص، بر همگان پر نوافشان، زنده، به خود پایدار، بزرگ، تویی نور آسمانها

وَنُورِ الْأَرْضِينَ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الْعَظِيمِ،

و فروغ زمینها، دانای نهران و اشکار، والای بلندمرتبه و بزرگ،

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

بر محمد و خاندان محمد درود فرست.

ناخضرتِ عسکری علیہ السلام

نماز آن وجود مبارک چهار رکعت است که در رکعت اول

پس از سوره «حمد» پانزده بار سوره «زلزال» و در رکعت

دوم بعد از «حمد» پانزده بار سوره «توحید» خوانده می شود.

دعای آن حضرت: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا

خدایا! از تو می خواهم به حق آنکه ستایش تنها از آن توست، شایسته پرستشی جز

أَنْتَ، أَلْبَدَى قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا

تو نیست، تویی سراغاز هر آنچه هست، و تویی زنده به خود پایدار و شایسته پرستشی جز

أَنْتَ، الَّذِي لَا يُدْرِكُ شَيْءٌ، وَأَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ، لَا إِلَهَ إِلَّا

تو نیست، چیزی خوارت نسازد، و تو هر روز در کاری هستی، شایسته پرستشی

ما حضرت عمری رضی اللہ عنہ

أَنْتَ ، خَالِقُ مَا يُرَىٰ وَ مَا لَا يُرَىٰ ، الْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ ،

جز تو نیست، آفریننده هر آنچه به دیده آید و هر آنچه نادیده باشد، دانای به هر چیز بی آنکه آموخته باشی،

أَسْأَلُكَ بِآلَائِكَ وَ نِعْمَائِكَ ، يَا نَبِيَّكَ اللَّهُ الرَّبُّ الْوَاحِدُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا

از تو خواستارم به حق عطایا و نعمتهایت ای آن که تویی خدا و پروردگار جهانیان، یکتایی که شایسته پرستشی

أَنْتَ ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ، وَ أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّكَ أَنْتَ اللَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا

جز او نیست بخشایشگر مهربان، و از تو می‌خواهم به آنکه تویی خدایی که شایسته پرستشی جز

أَنْتَ ، الْوَتْرُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ ،

تو نیست. یگانه یکتای بی‌همتای بی‌نیازی که نه زاده است، و نه زاده شده،

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ، وَ أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّكَ اللَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ،

و برای او همتایی نیست و از تو می‌خواهم به خدایی آن که شایسته پرستشی جز تو نیست ای مهرورز

اللطيفُ الخبيرُ ، القائمُ على كلِّ نفسٍ بما كسبت ، الرقيبُ

آگاه‌ناظر بر همگان و آنچه فراهم آورده‌اند، ای آن که دیده‌بان

الحفيظُ ، وَ أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّكَ اللَّهُ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ، وَ الْآخِرُ بَعْدَ

و نگاهداری و از تو درخواست می‌کنم به خدایی آن که سرآغاز است پیش از آنکه چیزی باشد، و سرانجام است

كُلِّ شَيْءٍ ، وَ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ ، الضَّارُّ النَّافِعُ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ،

پس از هر آنچه هست. وای ژرفای هر چه هست وای زبان‌رسان، سودبخش، و فرزانه دانا

وَ أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّكَ أَنْتَ اللَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ ،

و از تو می‌خواهم به خدایی آن که در پرستش یگانه‌ای، زنده و پاینده‌ای ای برانگیزنده،

الْبَاعِثُ الْوَارِثُ ، الْحَنَّانُ الْمَتَّانُ ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ،

میراث‌بر، وای مهرورز، منت‌گذار، ای پدیدآورنده آسمانها و زمین،

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، وَ ذُو الطُّوْلِ وَ ذُو الْعِزَّةِ وَ ذُو السُّلْطَانِ ،

صاحب شکوه و بزرگواری، وای بخشایشگر عزتمند و دارای سلطنت پایدار،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَحَطَّتْ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، وَ أَحْصَيْتْ كُلَّ شَيْءٍ

شایسته پرستشی جز تو نیست که دانست همه را فرا گرفته و شماره هر چه

عَدَدًا ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ .

هست دانی، بر محمد و خاندان محمد درود فرست.

نماز حضرت صاحب الزمان ع

نماز حضرت صاحب الزمان ع، و دعای آن حضرت

نماز آن حضرت دو رکعت است که در هر رکعت در سوره «حَمْد» آیه «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» را صد مرتبه بخوان و پس از آن سوره «حَمْد» را تا «وَلَا الضَّالِّينَ» ادامه بده، آنگاه سوره «توحید» را یک مرتبه قرائت کن و پس از فراغت از نماز این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ عَظْمَ الْبَلَاءِ، وَبِرَحِ الْخَفَاءِ، وَانْكَشَفَ الْغِطَاءِ، وَضَاقَتِ

خدایا! بلا بسی بزرگ شده، و سختیهای نهان آشکار گشته و پرده برافشاده،

الْأَرْضِ بِمَا وَسِعَتِ السَّمَاءُ، وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكِي، وَعَلَيْكَ

و زمین با آنچه آسمان فرا گرفته، تنگ شده، پروردگار! به سوی تو

الْمُعْوَلُ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

دادخواهی می کنیم و در سختی و آسانی تنها بر تو تکیه می کنیم. خدایا درود فرست بر محمد و خاندان محمد،

الَّذِينَ أَمَرْنَا بِطَاعَتِهِمْ، وَعَجَّلِ اللَّهُمَّ فَرَجَهُمْ بِقَائِمِهِمْ،

آنان که ما را به فرمانبرداری از ایشان فرمان دادی. خدایا! در فرج آنان به آمدن قائمشان شتاب فرما،

وَ أَظْهِرْ إِعْزَازَهُمْ؛ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ، اِكْفِيَانِي

و عزتشان را نمایان ساز، یا محمد یا علی، یا علی یا محمد کفایت نمایید

فَإِنَّكُمْ كَافِيَانِي؛ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ، أَنْصُرَانِي

مرا که کفایت کننده ام شما هستید، یا محمد یا علی، یا علی یا محمد، یاری ام کنید

فَإِنَّكُمْ نَاصِرَانِي؛ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ، يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ، اِحْفَظَانِي

که باور من شما باشید، یا محمد یا علی، یا علی یا محمد، نگهدارم باشید،

فَإِنَّكُمْ حَافِظَانِي؛ يَا مَوْلَانِي يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، يَا مَوْلَانِي

که شما نگهدارم هستید، ای مولای من ای صاحب الزمان، ای مولای من

نماز حجابِ حَبیبِ طیارِ حَمْدِ اللَّهِ

یا صَاحِبَ الزَّمانِ، یا مَولایَ یا صَاحِبَ الزَّمانِ، اَلْغَوثَ اَلْغَوثَ

ای صاحب الزمان، ای مولای من ای صاحب الزمان در خواست یاری دارم، در خواست یاری،

اَلْغَوثَ! اَدْرِکَنِی اَدْرِکَنِی اَدْرِکَنِی! اَلْاَمَانَ اَلْاَمَانَ اَلْاَمَانَ!

درخواست یاری، مرا دریاب، مرا دریاب، مرا دریاب، امانم بده امان، امان.

نماز حجابِ حَبیبِ طیارِ حَمْدِ اللَّهِ

این نماز اکسیر اعظم، و کبریت احمر است، و به سندهای بسیار معتبر با فضیلت فراوان - که مهم‌ترین آن آمرزش گناهان بزرگ است - وارد شده، و بهترین زمان برای بجا آوردن آن، آغاز روز جمعه است، و آن چهار رکعت است با دو تشهد و دو سلام که در رکعت اول پس از سوره «حَمْد» سوره «زِلْزَال» و در رکعت دوم بعد از سوره «حَمْد» سوره «وَ اَلْعادِیاتِ» و در رکعت سوم پس از سوره «حَمْد» سوره «اِذا جاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ الفَتْحِ» و در رکعت چهارم بعد از سوره «حَمْد» یک بار سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» خوانده می‌شود. و در هر رکعت پس از تمام شدن سوره «حَمْد» و سوره‌های یاد شده پانزده بار گفته می‌شود:

سُبْحانَ اللَّهِ وَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ، وَ لا اِلهَ اِلاَّ اللَّهُ، وَ اللَّهُ اَكْبَرُ؛

پاک و منزّه است خدا و ستایش تنها سزاوار اوست و خدایی جز او نیست، و او از هر صفتی برتر است

و در رکوع نیز همین تسبیحات ده بار، و پس از برخاستن از

رکوع ده بار، و در سجده اوّل ده بار، و پس از سر برداشتن از سجده ده بار، و در سجده دوم ده بار، و پس از سجده، پیش از برخاستن برای انجام رکعت دوم ده بار گفته می شود و این ترتیب در هر چهار رکعت رعایت می گردد، که مجموع تسبیحات به سیصد می رسد.

شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده ، که امام صادق علیه السلام به من فرمود: آیا نمی خواهی ذکر را به تو تعلیم دهم که آن را در نماز جعفر بخوانی، گفتم: آری می خواهم، فرمود: هنگامی که در رکعت چهارم به آخرین سجده نماز رسیدی، و از تسبیحات فارغ شدی بگو:

سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَالْوَقَارُ؛ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ

پاک و منزّه است آن که لباس عزت و وقار به بر دارد، پاک و منزّه است آن که

وَتَكْرَمَ بِهِ؛ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ؛ سُبْحَانَ مَنْ

به بزرگی مهر ورزد، و به آن گرامی باشد، پاک و منزّه است آن که پاکی جز برای او سزاوار نیست. پاک و منزّه است

أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ؛ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ؛ سُبْحَانَ ذِي

آن که دانشش هر چیز را بر شمارد، پاک و منزّه است آن سرچشمه فضل و بخشش، پاک و منزّه است آن

الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ،

دارای قدرت و کرم. خدایا از تو خواستارم به حق بندها و گره گاههای شکوه عرش،

وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ، وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ، وَكَلِمَاتِكَ

و به حق نهایت مهتر که در کتابت آوردی، و نام بزرگت و کلمات

التَّامَّةِ، الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ،

بر محمد و خاندانش درود فرست

و عدالت بس کمال یافته‌اند،

بی عیب و نقصت که در راستی

وَأَفْعَلُ بِي كَذَا وَكَذَا.

و با من چنین و چنان کن.

و بجای کلمه «گذا و گذا» حاجات خود را از خدا درخواست کند. شیخ طوسی و سید ابن طاووس از مفضل بن عمر، روایت کرده‌اند که گفت: روزی امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ را دیدم که نماز جعفر بجا آوردند و پس از نماز دستها را بلند نمودند، این دعا را خواندند: «يَا رَبِّ يَا رَبِّ» به اندازه‌ای که یک نفس اجازه دهد، «يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ» به قدر یک نفس، «رَبِّ رَبِّ» به اندازه یک نفس، «يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ» باز هم به قدر یک نفس، «يَا حَيُّ يَا حَيُّ» همپای یک نفس، «يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ» باز هم به اندازه یک نفس، «يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ» هفت بار، «يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ» هفت بار، سپس این دعا را خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ، وَ أَنْطِقُ بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ،

و با ثنای تو گویا می‌شوم

با ستایش تو آغاز می‌کنم،

خدایا! سخنم را

وَأُمَجِّدُكَ وَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ، وَأُثْنِي عَلَيْكَ؛ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ

و تو را به بزرگی می‌ستایم،

درحالی که ستایشت را پایانی نیست، و تو را سپاس می‌گیرم و کیست

و تو را به بزرگی می‌ستایم،

ثَنَائِكَ، وَ أَمَدَ مَجْدِكَ؟! وَ أَنِّي لَخَلِيقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ!؟

آن که به نهایت سپاست و بلندای بزرگی‌ات برسد؟ آفریدگانت را چه رسد که به شناخت ژرفای عظمت تو دست یابد،

اعمال و زحمات

وَ أَيْ زَمَن لَمْ تَكُن مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ ، مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ ، عَوَادًا

چه زمانی بوده که به فضل و بخشش ستوده و به عظمت موصوف نبودی، کدامین زمان بوده که

عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِجَلْمِكَ؟! تَخَلَّفَ سُكَّانُ أَرْضِكَ عَنِ طَاعَتِكَ ،

با بردباری خویش پیاپی از گنهکاران درنگذشته باشی؟! ساکنان زمینت از فرمانبرداری تو سرپیچی کردند،

فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ ، جَوَادًا بِفَضْلِكَ ، عَوَادًا

ولی تو با بخشش خویش بر آنان مهر ورزیدی، به فضل خود به آنان بخشیدی و به

بِكْرَمِكَ؛ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

کرمت پی درپی به آنان روی کردی، ای که معبودی جز تو نیست، بخشایشگری که دارای شوکت و کرامتی.

پس حضرت فرمود: ای مفضل هر گاه تو را حاجت ضروری

پیش آید نماز جعفر را بخوان، و این دعا را قرائت کن،

و حاجت را از خدا بخواه، که به خواست خدا برآورده

می شود. مؤلف گوید: شیخ طوسی برای برآورده شدن

حاجت از امام صادق عليه السلام روایت کرده: روزهای چهارشنبه

و پنجشنبه و جمعه را روزه بدار، و چون روز پنجشنبه به آخر

رسد به ده مسکین، هر مسکینی یک مُدّ (به مقدار تقریبی ۱۰

سیر) طعام صدقه بده. و در آغاز روز جمعه غسل کن و به

محراب برو و نماز جناب جعفر را، بخوان، آنگاه زانوها را

برهنه ساز و بر زمین بگذار و بگو:

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ ، وَ سَتَرَ [عَلَى] الْقَبِيحِ ، يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ

ای آن که زیبایی را آشکار سازی و زشتی را بیوشانی، ای آن که بندگان را

اعمال و زحمات

بِالْجَرِيرَةِ، وَلَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا

بر خطایشان سرزنش نکنی و پرده حرمتشان راندی ای بزرگ در بخشش و نیکو در گذشت، ای

وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ

که آمرزگاری ات فراگیر، و دستانت به مهر گشاده است، ای شنوای هر راز

نَجْوَى، وَ مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى، يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ، يَا كَرِيمَ

و نجوی و سرانجام هر دادخواهی، ای که از لغزشها درگذری، ای بزرگواری

الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا، يَا

در چشم پوشی و گذشت، ای بزرگ بخشایشگر ای آغازگر نعمتها پیش از شایستگی بندگان.

رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ» [ای پروردگار] ده مرتبه، «يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ»

[ای خدا] ده مرتبه، «يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ» [ای سرور] ده مرتبه،

«يَا مَوْلَاهُ، يَا مَوْلَاهُ» [ای مولا] ده مرتبه، «يَا رَجَاءَهُ» [ای

امید] ده مرتبه، «يَا غِيَاثَهُ» [ای پناه] ده مرتبه «يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ»

[ای نهایت رغبت] ده مرتبه، «يَا رَحْمَنُ» [ای بخشاینده] ده

مرتبه، «يَا رَحِيمُ» [ای مهربان] ده مرتبه، «يَا مُعْطَى الْخَيْرَاتِ»

[ای عطابخش] ده مرتبه و «صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَثِيرًا

درود فراوان و پاکیزه بر محمد و خاندان محمد فرست،

طَيِّبًا، كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ» ده مرتبه

همچون بهترین درودها که بر بنده ای از بندگان خود فرستی

و سپس حاجت خود را بطلب. مؤلف گوید: درباره روزه این

اعمال روز جمعه

سه روز و بجا آوردن دو رکعت نماز مستحب به هنگام ظهر روز جمعه، برای برآورده شدن حاجت، روایات بسیاری وارد شده.

بیست و یکم: از دیگر اعمال روز جمعه این است که چون خورشید به گاه ظهر رسد، دعائی را که محمد بن مسلم از امام صادق علیه السلام روایت کرده، بخواند و آن دعا آنگونه که در مصباح المتعجد شیخ طوسی نقل شده، این است:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

معبودی جز خدا نیست، و خدا بزرگتر از هر وصفی است و پاک و منزّه است خدا، و ستایش تنها

لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

او را سزاست، هم او که فرزندی نگرفته، و در فرمانروایی اش شریکی نپذیرفته است، و برای او نگاهداری از

مِنَ الذَّلِيلِ؛ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا. آنگاه بگو: يَا سَابِغَ النِّعَمِ، يَا دَافِعَ

خواری نبوده است، پس او را بسیار بزرگ شمار ای فروریزنده نعمتها، ای پیش گیرنده

النِّقَمِ، يَا بَارِيَّ النَّسَمِ، يَا عَلِيَّ الهِمَمِ، يَا مُغْشِيَّ الظُّلَمِ، يَا

بد فرجامیها، ای آفریننده جانداران، ای بلند همت، ای روشنی بخش تاریکیها، ای

ذَالْجُودِ وَالْكَرَمِ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْآلَمِ، يَا مَوْئِسَ الْمُسْتَوْحِشِينَ

صاحب جود و کرم، ای برطرف کننده زیان و درد، ای همدم ترسیدگان

فِي الظُّلَمِ، يَا عَلِيمًا لَا يُعَلَّمُ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ

در تاریکیها، ای دانای نیاموخته بر محمد و خاندان محمد درود فرست با من چنان کن

بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ. يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ، وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ، وَطَاعَتُهُ

که تو را سزد، ای آن که نامش دوا و یادش شفا، و طاعتش

غَنَاءٌ (غَنَى)، اِرْحَمَ مَنْ رَأَسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ، وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ.

توانگری است، مهرورز بر آن که سرمایه اش امید است، و ساز و برگش گریه،

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ

ای پدیدآورنده آسمانها

ای پر مهر، ای بخشایشگر،

پاک و منزهی، معبودی جز تو نیست

وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

ای بلند بالا و بزرگوار.

و زمین،

بیست و دوم: در رکعت اول نماز ظهر جمعه پس از سوره «حَمْد» سوره «جُمُعَه»، و در رکعت دوم آن بعد از سوره «حَمْد» سوره «مُنَافِقُونَ» بخواند، و در رکعت اول نماز عصر پس از سوره «حَمْد» سوره «جُمُعَه» و در رکعت دوم پس از سوره «حَمْد» سوره «تَوْحِيد» را بخواند. شیخ صدوق از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ روایت کرده: از چیزهایی که بر هر مؤمن شیعه‌ای واجب و لازم است این است که در شب جمعه نماز را با سوره «جُمُعَه» و سوره «أَعْلَى» و در روز جمعه نماز را با سوره «جُمُعَه» و «مُنَافِقُونَ» بخواند، هر گاه این شیوه را رعایت کند، گویا به عمل رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رفتار نموده، و ثواب و پاداشش از سوی خدا بهشت خواهد بود.

شیخ کلینی به سند حسن سندی که همچون سند صحیح است از حلبی روایت کرده:

از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ سؤال کردم: هر گاه در روز جمعه به تنهایی نماز بخوانم، یعنی به نماز جمعه موفّق نشوم، آیا چهار رکعت نماز ظهر را با صدای بلند بخوانم؟ فرمود: آری، ولی

اعمال و زحمات

در روز جمعه در نماز ظهر پس از «حمد» سوره‌های «جمعه» و «مُنافقون» بخوان.

بیست و سوم: شیخ طوسی رحمته الله در کتاب مصباح المتهجد از امام صادق علیه السلام روایت کرده:

هر که پس از سلام نماز ظهر روز جمعه سوره‌های «حمد، ناس، فلق، توحید» و «کافرون» را هر کدام هفت بار بخواند. و نیز آیه «لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ» را که در آخر سوره «بَرَاءت» [نهمین سوره قرآن] است، و آیه «لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ» را که در آخر سوره «حشر» قرار دارد تا پایان سوره و پنج آیه «آل عمران» را از «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ» تا «إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ» [۱۹۰-۱۹۴] بخواند، از این جمعه تا جمعه دیگر، از گزند دشمنان و نیز آسیب بلاها در امان باشد.

بیست و چهارم: شیخ طوسی از امام صادق علیه السلام روایت کرده: هر که پس از نماز صبح یا پس از نماز ظهر بگوید:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَاةَ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ، عَلَيَّ

و فرستادگانت را بر

و درود فرشتگان

بار خدایا! رحمت بی کرانت،

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. تا یک سال بر او گناهی نوشته نشود

محمد و خاندان محمد قرار ده.

و نیز فرموده: هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید:

اعمال و زعمب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ، نَمِيرِد تَا

و طلوع ظهورشان را زود گردان

خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست

حضرت قائم (عج) را درک کند. مؤلف گوید: اگر دعای پیشین را پس از فریضه ظهر جمعه بخواند تا جمعه دیگر از بلاها در امان باشد. و نیز روایت شده: هر که بین دو نماز روز جمعه، بر محمد و آل محمد صلوات فرستد، پاداش آن برابر پاداش هفتاد رکعت نماز خواهد بود.

بیست و پنجم: دعای «يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا تَرْحَمُهُ الْعِبَادُ» و دعای «اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ» را که هر دو از دعاهای «صحیفه کامله» [صحیفه کامله سجّادیه] است بخواند.

بیست و ششم: شیخ طوسی در کتاب «مصباح المتهدّج» فرموده است: از امامان علیهم السلام روایت شده: هر که در روز جمعه پس از نماز ظهر دو رکعت نماز به جای آورد، و در هر رکعت بعد از سوره «حمد» هفت بار «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» بخواند و پس از نماز بگوید:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، الَّتِي حَشَوَهَا الْبَرَكَةُ، وَعُومَارُهَا

و نعمت است و آباد کنندگانش

آن بهشتی که انباشته از برکت

خدایا! مرا از اهل بهشت قرار ده.

الْمَلَائِكَةُ، مَعَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَابْنِنَا إِبْرَاهِيمَ

و پدرمان ابراهیم

در کنار پیامبر، محمد (درود خدا بر او و خاندانش باد)

فرشتگان هستند،

عَلَيْهِ السَّلَامُ.

بر او درود و سلام باد.

اعمال و زحمات

تا جمعه دیگر دچار فتنه‌ای نشود، و حق تعالی او را در کنار و به همراه محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و اهل بیتش و ابراهیم عَلَيْهِ السَّلَام بگذارد. علامه مجلسی رحمتهُ اللهُ فرموده: اگر این دعا را فردی که سید نیست بخواند به جای «وَ آئِنَا» بگوید «وَ آبِيه».

بیست و هفتم: روایت شده: بهترین زمان برای فرستادن صلوات در روز جمعه، پس از عصر است. بنابراین در آن وقت صد مرتبه بگو:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ. شیخ

خدایا! بر محمد و خاندانش رحمت فرست و ظهورشان را زود گردان.

طوسی فرموده است: روایت شده: مستحب است صد

مرتبه بگویی: صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ، وَ أَنْبِيَائِهِ وَ رُسُلِهِ

درود خدا و فرشتگان و پیامبران و پیامبران

وَ جَمِيعِ خَلْقِهِ، عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ

و همه آفریده‌هایش بر محمد و خاندان محمد و سلام بر او و بر

وَ عَلَيْهِمْ، وَ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ، وَ رَحْمَةُ اللَّهِ

ایشان و بر روانها و تنهانشان، و رحمت خدا و

وَبَرَكَاتُهُ.

برکاتش بر آنان باد.

شیخ بزرگوار ابن ادریس در کتاب «سرائر» از جامع «بزنطی»

نقل کرده: که ابو بصیر گفت: از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام

شنیدم می‌فرمود: صلوات بر محمد و آل محمد در بین ظهر

اعمال روز جمعه

و عصر، برابر با هفتاد رکعت نماز است، و کسی که پس از عصر روز جمعه بگوید:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ،

خدایا! درود فرست بر محمد و خاندان محمد، آن جانشینان پسندیده او،

بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَالسَّلَامُ

برترین درودهایت را، و از بهترین برکاتت به آنان ارزانی کن، و سلام

عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ .

بر ایشان و بر جانها و بدنهایشان و رحمت و برکات خدا بر آنان باد.

برای او همانند پاداش عمل پریان و آدمیان در آن روز خواهد بود. مؤلف گوید: این صلوات ارزنده در نوشته‌های بزرگان حدیث با سندهای بسیار معتبر، با فضیلت‌های فراوان روایت شده. و چنانچه ده بار و هفت بار خوانده شود بهتر است زیرا از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ روایت شده: هر که پس از نماز عصر روز جمعه، پیش از آنکه از جای خویش برخیزد، این صلوات را ده بار بخواند، فرشتگان از این جمعه تا جمعه آینده در همین ساعت بر او صلوات می‌فرستند، و نیز از آن حضرت روایت شده: هنگامی که نماز عصر روز جمعه را خواندی هفت بار این صلوات را بخوان. و شیخ کلینی در کتاب «کافی» روایت کرده: وقتی که در روز جمعه نماز خود را خواندی بگو:

اعمال و زحمات

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ،

خدایا! درود فرست بر محمد و خاندان محمد که جانشینان پسندیده اویند

بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَالسَّلَامُ

بهترین درودهایت را، و بهترین برکاتت را بر آنان ارزانی کن، و سلام

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

و رحمت و برکات خدا بر او و بر ایشان باد.

به یقین هر که این صلوات را، پس از نماز عصر بخواند حق تعالی برای او صد هزار کار نیک ثبت کند، و از او صد هزار گناه را محو نماید، و صد هزار حاجتش را روا کند، و صد هزار بار مقامش را در بهشت بلند گرداند. و نیز شیخ کلینی فرموده روایت شده: هر که این صلوات را هفت بار بخواند برای او به تعداد بندگان کار نیک ثبت کنند، و عملش در آن روز مورد قبول واقع شود، و در روز قیامت حاضر می شود در حالی که بین دو چشم او نور پر فروغی می درخشد. و در اعمال روز عرفه صلواتی خواهد آمد که هر کس آن را بخواند حضرت محمد و آل محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ را خشنود سازد.

بیست و هشتم: بعد از عصر هفتاد بار بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَآتُوبُ إِلَيْهِ» [از خدا، پروردگارم آمرزش می جویم و به سوی او می پویم] تا حق تعالی گناهان او را بیامزد.

بیست و نهم: صد بار سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» را بخواند. از موسی بن جعفر علیه السلام روایت شده: برای خدا در روز جمعه هزار نسیم رحمت است که هرچه بنده‌اش بخواهد از آن نسیم مهر آمیز به او ببخشد، پس هر که بعد از عصر روز جمعه صد بار سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» را بخواند، حق تعالی آن هزار رحمت را چند برابر گرداند و به او عطا فرماید.

سی ام: دعای عشرات را که در صفحات بعد [صفحه: ۱۷۷] خواهد آمد بخواند.

سی و یکم: شیخ طوسی رحمته الله فرموده: هنگام اجابت دعا ساعت آخر روز جمعه تا غروب آفتاب است، سزاوار است مؤمن در آن ساعت بسیار دعا کند. و روایت شده: ساعت اجابت دعا، هنگامی است که نیمی از خورشید غروب کرده باشد، و نیمه دیگر آن در مغرب دیده شود. حضرت فاطمه علیها السلام در آن هنگام دعا می کرد، بنابراین دعا در آن ساعت مستحب است. و دعایی را که از پیامبر صلی الله علیه و آله روایت شده مستحب است در ساعت اجابت دعا بخواند. و آن دعا این است:

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ؛ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ

پاک و منزهی، پرستیده‌ای جز تو نیست، ای پر مهر ای بخشایشگر، ای پدیدآورنده آسمانها

وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. و در ساعت آخر روز جمعه

و کرم.

ای دارای بزرگی

و زمین،

دعای «سَمَات» را که پس از این [در صفحه: ۱۸۵] خواهد آمد بخواند.

آگاه باش روز جمعه از چند جهت اختصاص و تعلق به امام عصر عَجَلَّ اللهُ تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفُ دارد:

یکی آنکه ولادت با سعادت ایشان در آن روز بوده، دیگر آنکه ظهور پر از سرور آن حضرت در روز جمعه خواهد بود، و از این رو، انتظار فرج در آن روز بیش از روزهای دیگر است، و در زیارت مختص به آن حضرت در روز جمعه آمده است «هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ، وَهُوَ يَوْمُكَ الْمَتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ، وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدِكَ» [این روز جمعه است، روزی که انتظار می رود در آن ظهور کنی و به دست تو برای مؤمنان گشایش حاصل شود] بلکه عید بودن روز جمعه، و آن را یکی از عیدهای چهارگانه شمردن در حقیقت به خاطر زمان ظهور آن حضرت است، که در آن هنگام زمین را از وجود شرک و کفر، و آلودگی به گناه و هم از وجود ستمکاران و دین ستیزان و کافران و منافقان پاک و پاکیزه می گرداند، و با آشکار ساختن کلمه حق و برافراشتن پرچم ایمان

اعمال روز جمعه

و احکام دین، چشم و دل خاصان اهل ایمان را در آن روز روشن و مسرور و خرسند می نماید. وَ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا [زمین به پرتو پروردگارش تابنده گشت] - پس شایسته است که در این روز صلوات کبیر را بخوانی، و دعایی را که حضرت رضا علیه السلام امر به خواندن آن برای صاحب الأمر (عج) فرموده اند قرائت کنی، و آغاز آن دعا این است: «اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَن وَّلِيَّتِكَ وَ خَلِيفَتِكَ...» که بطور کامل در باب زیارات، در آخر اعمال سرداب [صفحه ۱۳۱۸] خواهد آمد. و نیز خوب است که دعایی را که شیخ ابو عمرو عمروی قَدَسَ اللهُ رُوحَهُ به ابو علی بن همّام املا کرده و فرموده است که آن را در زمان غیبت قائم آل محمّد (عج) بخوانند، بخوانی. و چون آن صلوات و این دعا طولانی است، به جهت رعایت اختصار ذکر نکردیم، علاقمندان می توانند به کتابهای «مِصْبَاحُ الْمُتَهَجِّدِ» و «جَمَالُ الْأَسْبُوعِ» مراجعه کنند. جا دارد در اینجا صلواتی را که به ابوالحسن ضراب اصفهانی منسوب است و شیخ طوسی و سید ابن طاووس آن را در اعمال عصر روز جمعه آورده اند ذکر کنیم. سید ابن طاووس فرموده: این صلوات از مولای ما حضرت مهدی (عج) روایت شده است و حتی اگر تعقیب روز

اعمال و زحمات

جمعه را به جهت عذری نتوانستی بخوانی، هرگز این صلوات را ترک نکن به جهت امری که خدا جَلَّ جَلَالُهُ ما را به آن آگاه نموده است. آنگاه سید در ادامه سند آن را با متن صلوات نقل کرده، اما شیخ در «مصباح المتهدد» فرموده: این صلوات از حضرت صاحب الزمان (عج) روایت شده که در مکه بدست ابوالحسن ضراب اصفهانی رسیده است و ما سند آن را بخاطر اختصار نسخه ذکر نکردیم. و آن دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ، سَيِّدِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، خدایا! بر محمد درود فرست، آن سرور

الْمُرْسَلِينَ ، وَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ ، وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، الْمُنْتَجَبِ فِي

فرستادگان و پایان بخش پیامبران و برهان پروردگار جهانیان، آن برگزیده خدا

الْمِيثَاقِ ، الْمُصْطَفَى فِي الظُّلَالِ ، الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ ، الْبَرِيِّ

در عالم آلت، انتخاب شده او در ملکوت، پاکیزه از هر آفت، بری

مِنْ كُلِّ عَيْبٍ ، الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ ، الْمُتَرْجَى لِلشَّفَاعَةِ ، الْمُفَوَّضِ

از هر عیب، همان که از او آرزوی نجات برند، و امید شفاعت از او دارند، آن که

إِلَيْهِ دِينَ اللَّهِ. اللَّهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ ، وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ ، وَأَفْلِحْ حُجَّتَهُ ،

دین خدا به او واگذار گشته، بار خدایا بنیادش را شرف بخش، و برهانش را بزرگ گردان، و حجت او را پیروز کن،

وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ ، وَأَضِيءْ نُورَهُ ، وَبَيِّضْ وَجْهَهُ ، وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ

و پایه اش را برافراز، و نورش را برافروز و رویش را سپید کن و فضلش عطا کن،

وَالْفَضِيلَةَ ، وَ الْمُنزِلَةَ وَ الْوَسِيلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ ، وَ ابْعَثْهُ

و به او جایگاه و دست اویز و رتبه بلند عنایت کن، و او را در

اعمال و زحمات

مَقَامًا مَحْمُودًا، يَغِيبُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ؛ وَصَلَّ عَلِيٌّ

جایگاه ستوده‌ای که گذشتگان و آیندگان به آن رشک برند برانگیز، و بر علی

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ،

امیر مؤمنان و وارث رسولان و پیشوای نیکان با چهره‌های درخشان

وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ عَلِيٌّ عَلَى الْحَسَنِ

و سرور اوصیاء و برهان پروردگار جهانیان و درود فرست و بر حسن

بْنِ عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ

بن علی پیشوای مؤمنان، و وارث رسولان و برهان پروردگار

الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ عَلِيٌّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ

جهانیان درود فرست و بر حسین بن علی پیشوای مؤمنان، و وارث

الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ عَلِيٌّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ

رسولان، و برهان پروردگار جهانیان درود فرست و بر علی بن

الْحُسَيْنِ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ

الحسین پیشوای مؤمنان، و وارث رسولان، و برهان پروردگار

الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ عَلِيٌّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ

جهانیان درود فرست و بر محمد بن علی پیشوای مؤمنان، و وارث

الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ عَلِيٌّ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ،

رسولان، و برهان پروردگار جهانیان درود فرست، و بر جعفر بن محمد

إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ

پیشوای مؤمنان، و وارث رسولان، و برهان پروردگار جهانیان درود فرست، و بر

عَلِيٍّ مَوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ،

موسی بن جعفر پیشوای مؤمنان و وارث رسولان

وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ عَلِيٌّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مَوْسَى، إِمَامِ

و برهان پروردگار جهانیان درود فرست، و بر علی بن موسی پیشوای

الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلَّ

مؤمنان و وارث رسولان، و برهان پروردگار جهانیان درود فرست،

اعمال و زحمات

عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ

و بر محمد بن علی، پیشوای مؤمنان، و وارث رسولان، و برهان

رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلِّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ،

پروردگار جهانیان، درود فرست، و بر علی بن محمد پیشوای مؤمنان،

وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ

و وارث رسولان، و برهان پروردگار جهانیان، درود فرست، و بر حسن بن

عَلِيٍّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ؛

علی پیشوای مؤمنان، و وارث رسولان، و برهان پروردگار جهانیان

وَصَلِّ عَلَى الْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ

درود فرست، و بر یادگار پیامبران و امامان و هدایتگر هدایت یافته، پیشوای مؤمنان، و وارث

الْمُرْسَلِينَ، وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ

رسولان، و برهان پروردگار جهانیان درود فرست، بار خدایا! بر محمد

بَيْتِهِ، الْأَيُّمَةَ الْهَادِيْنَ، الْعُلَمَاءِ الصَّادِقِينَ، الْأَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ،

و خاندانش درود فرست، آن پیشوایان رهنما و عالمان راستگو، و نیکان پرهیزگار،

دَعَائِمِ دِينِكَ، وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ، وَتَرَاجِمَةِ وَحْيِكَ، وَحُجَجِكَ

آنان که ستون های دین تو و پایه های توحیدت و ترجمان وحیت و حجت های

عَلَى خَلْقِكَ، وَخُلَفَائِكَ فِي أَرْضِكَ، الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ،

تو بر آفریده هایت، و جانشینان تو در زمین هستند، هم آنان که برای خود اختیار کردی.

وَاصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ، وَارْتَضَيْتَهُمْ لِدِينِكَ، وَخَصَصْتَهُمْ

و بر بندگانت برگزیدی، و برای دینت پسندیدی، و به شناخت خویش اختصاص دادی،

بِمَعْرِفَتِكَ، وَجَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ، وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ، وَرَبَّيْتَهُمْ

و به کرامت خود بزرگی شان بخشیدی، و به رحمت فرو گرفتی، و به نعمت

بِنِعْمَتِكَ، وَغَدَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ، وَالْبَسْتَهُمْ نُورَكَ، وَرَفَعْتَهُمْ

پروراندی، و به حکمتت به ایشان غذا دادی و لباس نور بر اندامشان پوشاندی و مقامشان را

فِي مَلَكَوَتِكَ، وَحَفَفْتَهُمْ بِمَلَائِكَتِكَ، وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ،

در ملکوت بلند گردانیدی، و در پوشش و حمایت فرشتگانت درآوردی، و به پیامبرت که درود تو بر او و خاندانش باد

اعمال و زعمب

صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ، صَلَاةً

شرافتشان بخشیدی. خدایا! بر محمد و خاندانش درود فرست، درودی

زَاكِيَةً نَامِيَةً، كَثِيرَةً دَائِمَةً طَيِّبَةً، لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَلَا يَسَعُهَا

پاکیزه، فزاینده فراوان پیوسته و خوشایند که جز تو به آن احاطه نیابد، و جز دانش

إِلَّا عِلْمُكَ، وَلَا يُحْصِيهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ. اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ،

تو آن را فرا نگیرد، و کسی جز تو شمارش را نداند. خدایا! درود فرست بر ولایت

الْمُحْيِي سُنَّتِكَ، الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ، الدَّاعِي إِلَيْكَ، الدَّلِيلِ عَلَيْكَ،

که حیات بخش راه و روش و بپادارنده فرمانت و دعوت کننده به سویت و رهنمای به هستی ات،

حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، وَ خَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ، وَ شَاهِدِكَ عَلَى

و حجت بر آفریدگان و جانشینت در زمین، و گواه تو بر

عِبَادِكَ. اللَّهُمَّ اعِزَّ نَصْرَهُ، وَ مَدِّ فِي عُمُرِهِ، وَ زَيِّنِ الْأَرْضَ بِطَوْلِ

بندگان. بار خدایا! یاری اش را اقتدار بخش و عمرش را طولانی ساز و زمین را به طول

بِقَائِهِ. اللَّهُمَّ اكْفِهِ بَغْيَ الْحَاسِدِينَ، وَ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ،

بقایش بیاری. بار خدایا! او را از ستم حسودان کفایت کن، و از گزند مکاران پناه ده،

وَازْجُرْ عَنْهُ إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ، وَ خَلِّصْهُ مِنْ أَيْدِي الجُبَّارِينَ.

و اراده بپادگران را از او بازدار، و از دست گردنکشانش رهایی بخش

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ، وَ شَيْعَتِهِ وَ رَعِيَّتِهِ، وَ خَاصَّتِهِ

بار خدایا! به او عطا کن برای خودش و فرزندان، و پیروانش و رعیتش و خاصانش

وَ عَامَّتِهِ وَ عَدُوَّهُ، وَ جَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا، مَا تُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ، وَ تَسْرُّ

و همه آنان که فرمانش برند و دشمنانش و همه اهل دنیا آنچه که دیدگانش را به آن روشن کنی و دلش را

بِهِ نَفْسُهُ، وَ بَلَغَهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ؛ إِنَّكَ عَلَى

به آن شاد نمایی و او را در دنیا و آخرت به برترین آرزوهایش برسان، به یقین تو بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَنِي (مُحْيِي) مِنْ دِينِكَ،

هر چیز توانایی. بار خدایا! به دست او آنچه از دینت فراموش شده را تازه گردان،

وَ أَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ، وَ أَظْهِرْ بِهِ مَا غَيَّرَ مِنْ حُكْمِكَ،

و آنچه از معانی کتابت تغییر یافته را زنده کن، و آنچه از احکامت دگرگون شده را آشکار ساز،

اعمال و زعمب

حَتَّىٰ يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَىٰ يَدَيْهِ ، غَضًّا جَدِيدًا خَالِصًا

تا دینت به وسیله او و به دست او شاداب، نوین، ناب

مُخْلِصًا ، لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا شُبُهَةَ مَعَهُ ، وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ

و بی‌آلایش گردد / آنچه‌ای که شک‌ی در آن نبوده و شبهه‌ای با آن نباشد، و باطل

وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ . اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ ، وَ هُدِّ بِرُكْنِهِ كُلَّ

و بدعتی همراه آن نماند. بار خدایا! هر ظلمتی را با نورش روشنی بخش، با استواری‌اش هر

بِدْعَةٍ ، وَ اِهْدِم بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ ، وَ اقْصِم بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ ،

بدعتی را و بران کن، و با پایداریش هر گمراهی را برطرف کن و به دست او پشت هر گردنکشی

وَ اَخْمِد بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ ، وَ اَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ ، وَ اَجِرْ

را با پایداریش بشکن، و آتش هر آشوبی را با شمشیر او خاموش کن و ستم هر ستمگری را با عدل او نابود ساز،

حُكْمَهُ عَلَىٰ كُلِّ حُكْمٍ ، وَ اَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ . اَللّٰهُمَّ

و فرمانش را بر هر فرمانی چیره گردان و هر سلطنتی را به سلطنتش خوار کن. بار خدایا!

اَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ ، وَ اَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ ، وَ اَمْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ ،

هر که را که آهنگ او کند به ذلت نشان و هر که را با او دشمنی ورزد هلاک ساز و مکر کن با هر که با او نیزنگ بازد،

وَ اسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ ، وَ اسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ ، وَ سَعَىٰ فِي

و هر که حقش را انکار کند و فرمانش را سبک شمارد، و در

إِطْفَاءِ نُورِهِ ، وَ أَرَادَ إِخْمَادَ ذِكْرِهِ . اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ

خاموش کردن نورش بکوشد، و فرونشاندن یادش را اراده نماید از بن برکن، خدایا! درود فرست بر محمد

المُصْطَفَىٰ ، وَ عَلِيٍّ المُرْتَضَىٰ ، وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ، وَ الْحَسَنَ

مصطفی و علی مرتضی، و فاطمه زهرا، و حسن

الرِّضَا ، وَ الْحُسَيْنَ المُصَفَّىٰ ، وَ جَمِيعَ الْأَوْصِيَاءِ ، مَصَابِيحَ

خشنود از قضا، و حسین پاک گشته، و همه اوصیای که چراغهای

الدُّجَىٰ ، وَ أَعْلَامَ الْهُدَىٰ ، وَ مَنَارَ التَّقَىٰ ، وَ الْعُرْوَةَ الْوُثْقَىٰ ،

تاریکی، و نشانه‌های هدایت، و مشعلهای فروزان تقوی، و دستاویز

وَ الْحَبْلَ الْمَتِينِ ، وَ الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ، وَ صَلِّ عَلَىٰ وَاٰلِكَ

و رشته استوار و راه راستانند، و بر ولایت و زمامداران پای‌بند

اعمال و زحمات

وَ وُلاةِ عَهْدِكَ ، وَ الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِهِ ، وَ مُدَّ فِي أَعْمَارِهِمْ ، وَ زِدْ

به عهدت که امامان از فرزندانش هستند درود فرست، بر عمرشان بیفزای و به طول

فِي آجَالِهِمْ ، وَ بَلِّغْهُمْ أَقْصَى آمَالِهِمْ ، دِينًا وَ دُنْيَا وَ آخِرَةً؛ إِنَّكَ

حیاتشان فزونی بخش، و به نهایت آرزوهای دینی و دنیوی و اخرویشان برسان که به

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

یقین تو بر هر چیز توانایی.

بدان که موافق روایتی شب شنبه هم حکم شب جمعه را دارد
و سزاوار است آنچه در شب جمعه خوانده می شود در آن
شب هم خوانده شود.

زیارات معصومین علیهم السلام در ایام هفت

فصل پنجم: زیارات معصومین علیهم السلام در ایام هفت

در تعیین اسامی پیامبر اکرم و ائمه طاهرين علیهم السلام برای روزهای هفته و زیارت آنان در آن روزها. سید ابن طاووس (ره) در کتاب «جمال الأسبوع» فرموده: ابن بابویه با ذکر سند از صقر بن ابی ذلف روایت کرده: زمانی که متوکل عباسی حضرت هادی علیه السلام را به شهر [سامرای کنونی] آورد و نزد دربان خود (زراقی) حبس کرد، روزی برای خبر گرفتن از احوال آن حضرت نزد زراقی رفتم، گفت: چه کاری داری؟ گفتم: برای دیدن شما آمده‌ام. ساعتی با هم نشستیم و از هر دری سخن گفتیم، تا زمانی که مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد، باز از من پرسید: برای چه پیش من آمده‌ای؟ من به همان صورت اول پاسخ گفتم، ولی او گفت: گویا آمده‌ای که خبری از مولای خود، امام هادی علیه السلام بگیری؟ من ترسیدم، گفتم: مولای من متوکل است، گفت: ساکت شو که مولای تو بر حق است، و من نیز هم عقیده توام. گفتم: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» سپس گفت: آیا می‌خواهی نزد آن حضرت بروی؟ گفتم: آری. گفت: اندکی بنشین تا پیک از نزد آن حضرت بیرون آید، من

زیارات معصومین علیهم‌السلام در ایام هفت

نشستم تا زمانی که پیک بیرون آمد، پس از آن پسرکی را مأموریت داد، تا مرا نزد آن حضرت ببرد، وقتی به خدمت آن جناب رسیدم، دیدم بر روی حصیری نشسته و در برابرشان قبری آماده کرده‌اند! به وجود مبارکشان سلام کردم، سلامم را جواب دادند، سپس دستور دادند بنشینم، فرمودند: برای چه آمده‌ای؟ گفتم: برای خبر گرفتن از احوال شما آمده‌ام. آنگاه به خاطر دیدن آن قبر گریه کردم. حضرت فرمودند: گریه مکن، که در این زمان از جانب ایشان آسیبی به من نمی‌رسد، گفتم: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» سپس گفتم: ای سرور من، حدیثی از رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت شده که من معنی آن را نمی‌فهمم، فرمودند آن حدیث کدام است؟ عرض کردم: «لَا تُعَادُوا الْأَيَّامَ فَتُعَادِيكُمْ» [با روزها دشمنی مکنید تا آنها با شما دشمنی نوزند]. فرمودند: مراد از روزها تا زمانی که آسمانها و زمین برپاست ما هستیم. شنبه: نام رسول خداست، یکشنبه: امیرالمؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام، دوشنبه: حسن و حسین عَلَيْهِمَا السَّلَام، سه‌شنبه: علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد عَلَيْهِمُ السَّلَام، چهارشنبه: موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و من، پنجشنبه: فرزندم حسن عَلَيْهِ السَّلَام، جمعه: فرزند فرزندم، که اهل حق بر

زیارت حضرت رسول ﷺ در روز شنبه

گردش جمع می‌شوند. این است معنی ایام، پس در دنیا با ایشان دشمنی نکنید، که در آخرت با شما دشمنی خواهند کرد. آنگاه فرمود: با من خداحافظی کن و برو که بر تو ایمن نیستم و می‌ترسم آزاری به تو رسد. سپس سید این حدیث را به سند دیگر از قطب راوندی نقل کرده، آنگاه فرموده: زیارت حضرت رسول ﷺ در روز شنبه این است:

زیارت حضرت رسول ﷺ در روز شنبه

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ

شهادت می‌دهم که معبودی جز خدا نیست، یکتاست و شریکی ندارد، و گواهی می‌دهم که

رَسُولُهُ ، وَأَنَّكَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

تو فرستاده اویی، و تویی محمد فرزند عبد الله، و شهادت می‌دهم که تو

رِسَالَاتِ رَبِّكَ ، وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ،

پیامهای پروردگارت را به مردم رسانیدی و برای امتت خیرخواهی نمودی و در راه خدا

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ، وَأَدَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ ،

با حکمت و اندرز پسندیده کوشیدی، و آنچه را از حق بر عهده تو بود ادا کردی،

وَأَنَّكَ قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ ، وَغَلَّظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ ،

و همانا تو به مردمان مؤمن مهربانی نمودی، و بر کافران سخت گرفتی،

وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ ، فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ

و خدا را با خلوص کامل تا رسیدن مرگ بندگی کردی، پس خداوند تو را به شریف‌ترین

مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ . الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشَّرِكِ

مقام اهل کرامت نایل گرداند. سپاس خدای را که ما را به وسیله تو از شرک

زیارت حضرت سول در روز شنبه

وَالصَّلَاةِ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ

و گمراهی رها کنید. خدایا! بر محمد و خاندانش درود فرست

وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ ، وَأَنْبِيَائِكَ وَالْمُرْسَلِينَ ، وَعِبَادِكَ

و درود خود و فرشتگان و پیامبران و فرستادگان و بندگان

الصَّالِحِينَ ، وَأَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ ، وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ

شایسته‌ها و همه اهل آسمانها و زمینها و هر آنکه از پیشینیان و آیندگان

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ، عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ

تسبیح تو گوید را ای پروردگار جهانیان، بر محمد بنده شایسته

و رَسُولِكَ ، وَ نَبِيِّكَ وَ أَمِينِكَ ، وَ نَجِيبِكَ وَ حَبِيبِكَ ،

و پیامبر و فرستاده‌ها و امین و برگزیده و محبوب و پاک

و صَفِيِّكَ وَ صِفْوَتِكَ ، وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَّتِكَ ، وَ خَيْرَتِكَ

و بنده و خاص و خالصت و اختیار شده

مِنَ خَلْقِكَ ، وَاعْطِهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَةَ ، وَالْوَسِيلَةَ

از میان بندگانت، قرار ده. خدایا! به او فضل و برتری

وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا ، يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ

و مرتبه شفاعت و درجه بلند عطا کن و او را به مقام ستوده‌ای که پیشینیان

وَالْآخِرُونَ . اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ : ﴿ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ،

و آیندگان بر آن رشک برند برانگیز. خدایا! تو فرموده‌ای: «اگر ایشان آنگاه که بر خود ستم کردند نزد تو

جَاءُوكَ ، فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ ، لَوَجَدُوا

می آمدند پس از خدا طلب آمرزش می کردند و پیامبر نیز برای ایشان درخواست آمرزش می نمود، به یقین

اللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا .﴾ . إلهي فَقَدْ آتَيْتُ نَبِيَّكَ ، مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ

خدا را توبه پذیر و مهربان می یافتند» خدایا! من استغفارکنان و پشیمان از

ذُنُوبِي ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَ اغْفِرْهَا لِي . يَا سَيِّدَنَا ، اتَّوَجَّهُ

گناهانم نزد پیامبرت آدمم، پس بر محمد و خاندانش درود فرست و گناهانم را ببامرز. ای سرور ما، دست به دامن

بِكَ وَبِأَهْلِ بَيْتِكَ ، إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَبِّكَ وَرَبِّي لِيَغْفِرَ لِي . آنگاه سه

تو و خاندانت، به جانب خدای متعال که پروردگار من و توست روی می آورم تا مرا ببامرز.

زیارت حضرت رسول ﷺ در روز شنبه

بار بگو: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ سپس بگو: أُصِيبْنَا بِكَ

همه از خداییم و به سوی او باز می گردیم

يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا، فَمَا أَعْظَمَ الْمُصِيبَةَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا

ای محبوب دل‌های ما، ما به خاطر تو سوگواریم، و چه بزرگ است سوگواری بر تو از آن رو که

الْوَحْيُ، وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ! فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ يَا سَيِّدَنَا

و حی از ما بریده و هم از آن رو که به فقدان تو دچار آمده ایم چه ما از خداییم و به سوی او باز می گردیم، ای سرور ما،

يَا رَسُولَ اللَّهِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ [الطَّيِّبِينَ]

ای فرستاده خدا، درود خدا بر تو و بر خاندان پاک

الطَّاهِرِينَ، هَذَا يَوْمُ السَّبْتِ، وَهُوَ يَوْمُكَ، وَأَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ

پاکیزه‌هاست باد. امروز روز شنبه است و آن روز توست، و من در این روز مهمان تو

وَجَارُكَ، فَأَضِيفْنِي وَأَجِرْنِي، فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ،

و پناهنده به درگاه توام، پس از من پذیرایی کن و به من پناه ده، زیرا تو بزرگوار و مهمان‌نوازی،

وَمَا مَأمُورٌ بِالْإِجَارَةِ، فَأَضِيفْنِي وَأَحْسِنِ ضِيَافَتِي، وَأَجِرْنَا

و از سوی حق تعالی مأمور به پناه دانی، پس از من پذیرایی کن و نیکو

وَأَحْسِنِ إِجَارَتَنَا، بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ آلِ بَيْتِكَ،

پذیرایی فرما و ما را پناه ده، و نیکو پناهمان ده، به برکت جایگاهی که خدا نزد تو و نزد خاندانت دارد،

وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ، وَبِمَا اسْتَوَدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ، فَإِنَّهُ أَكْرَمُ

و بحق منزلی که آنان نزد خدا دارند و بحق آنچه از دانشش نزد شما سپرده که همانا او گرامی‌ترین

الْأَكْرَمِينَ.

گرامیان است.

گردآورنده این کتاب عباس قمی خدایش ببخشاید گوید:
من هرگاه خواستم رسول خدا را به این زیارت، زیارت
نمایم، نخست آن حضرت را به صورتی که امام هشتم تعلیم
بَزَنْطِي فرموده زیارت می‌کنم، پس از آن این زیارت را

زیارت حضرت رسول در روز شنبه

می خوانم. و آن زیارت [زیارت تعلیم داده شده به بزنی] به گونه ای که با سند صحیح روایت شده چنین است: ابن ابی نصر خدمت حضرت رضا علیه السلام عرض کرد: پس از نماز باید چگونه بر حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله صلوات و سلام فرستاد؟ فرمود می گویی:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام و رحمت خدا و برکاتش بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو

يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای محمد بن عبد الله، سلام بر تو ای اختیار شده خدا، سلام بر تو

يَا حَبِيبَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای محبوب خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا، سلام بر تو

يَا أَمِينَ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ

ای امین وحی خدا، شهادت می دهم که تو فرستاده خدایی و گواهی می دهم که تو محمد بن عبد الله

اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ

هستی و گواهی می دهم که تو امت خویش را خیر خواهانه پند گفتی، و در راه

رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ، حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ، فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ،

پروردگارت جهاد کردی، و او را تا زمان مرگ پرستیدی، پس خدا پاداشت دهد ای فرستاده خدا،

أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

بهترین پاداشی که به پیامبری از سوی امتش می دهد. خدایا! بر محمد و خاندان

مُحَمَّدٍ، أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ

محمد درود فرست. برترین درودی که بر ابراهیم و خاندان ابراهیم فرستادی، همانا تو ستوده

مَجِيدٌ.

و بزرگواری

زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در روز یکشنبه

زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در روز یکشنبه

این زیارت به روایت کسی است که امام زمان (عج) را در بیداری مشاهده کرده بود در حالی که آن حضرت، امیرالمؤمنین علیه السلام را در روز یکشنبه که روز آن حضرت است با این عبارات زیارت می کرد:

السَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ ، وَالذَّوْحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ الْمُضِيئَةِ ،

سلام بر شجره نبوت، و درخت تنومند هاشمی، و درخت تابان و بارور به

الْمُثْمِرَةِ بِالنُّبُوَّةِ ، الْمُونِقَةِ (الْمُونِعَةِ) بِالْإِمَامَةِ ، وَ عَلَى

برکت نبوت و خرم و سرسبز به حرمت امامت، و بر دو آرمیده

ضَجِيعِكَ آدَمَ وَنُوحَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

در کنارت آدم و نوح (درود بر آنها باد). سلام بر تو

وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ

و بر اهل بیت پاک و پاکیزه‌ها، سلام بر تو

وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَدِّقِينَ بِكَ ، وَالْحَافِينَ بِقَبْرِكَ ؛ يَا مَوْلَايَ

و بر فرشتگان حلقه‌زننده بر دورت و گرد آمده بر قبرت، ای مولای من

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، هَذَا يَوْمُ الْأَحَدِ ، وَهُوَ يَوْمُكَ وَبِاسْمِكَ ،

ای امیر مؤمنان، امروز روز یکشنبه و روز تو و به نام توست

وَ أَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَ جَارُكَ ، فَأَضِيفْنِي يَا مَوْلَايَ وَ اجْرِنِي ،

و من در این روز میهمان و پناهنده به توام، ای مولای من از من پذیرایی کن و مرا پناه ده،

فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ ، وَ مَأْمُورٌ بِالْإِجَارَةِ ، فَافْعَلْ مَا

چه همانا تو کریمی و مهمان‌نوازی را دوست می‌داری و از سوی خدا مأمور به پناه دادنی، پس برآور خواهشی

رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ ، وَ رَجَوْتُهُ مِنْكَ ، بِمَنْزِلَتِكَ وَ آلِ بَيْتِكَ

را که برای آن در این روز بسوی تو میل نمودم و آن را از تو امید دارم، به حق مقام والای خود و جایگاه بلند اهل بیتت